

Норма кримінального кодексу захищає особисту честь. При цьому вона забороняє дії, що порушують честь іншої людини, наприклад, принизливі заяви, жести чи вчинки. Образа карається покаранням у вигляді позбавлення волі терміном до одного року або штрафом, а якщо образа вчинена шляхом дії, то позбавленням волі терміном до двох років або штрафом.

Примус – це злочин проти свободи особистості, який регламентований у § 240 кримінального кодексу. Правове благо, яке потребує захисту, – це свобода волевиявлення та вольова діяльність проти насильства та загроз. Той, хто незаконно змушує людину щось робити силою чи загрозою, карається покаранням у вигляді позбавлення волі терміном до трьох років або штрафом; в особливо важких випадках покарання становить від шести місяців до п'яти років. Прикладом особливо важкого випадку є примус до сексуальних дій.

1 лютого 2018 року в Німеччині набула чинності Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами, так звана Стамбульська конвенція. 81 стаття Стамбульської конвенції містить зобов'язання щодо запобігання та боротьби з насильством над жінками та насильством в сім'ї, вимоги щодо захисту жертв та покарання винних. Стамбульська конвенція дуже важлива для запобігання будь-якого типу насильства.

Науковий керівник Г. Н. Сорокіна

УДК 342

АНАСТАСІЯ ЮРІЙВНА СЛУХАЄНКО

Луганський державний університет внутрішніх справ імені

Е. О. Дідоренка

ПРОФІЛАКТИКА ТА ПРОТИДІЯ ГЕНДЕРНОГО НАСИЛЬСТВА (ДОСВІД США)

Досвід США у боротьбі за забезпечення гендерної рівності є досить довготривалим та масштабним. У США існує багато різноманітних спільнот, які об'єднують у боротьбі за гендерну рівність велику кількість людей, державних структур та громадських організацій. Відмінною ознакою боротьби з гендерною нерівністю в США є те, що активними учасниками таких спільнот є не лише жінки, а й чоловіки. Які відіграють одну з головних ролей у діяльності із подолання гендерного насильства.

Спираючись на статистичні данні, ми можемо зробити наступний висновок, що кожна четверта жінка протягом життя має можливість стати жертвою насильства. А кожна шоста жінка в свою чергу або була

жертвою зґвалтування, або хоча б раз у житті підвергалась спробі зґвалтування. Ще цікавим є той факт, що 85–90 % випадків сексуального насильства щодо жертви чиниться з боку особи, яку вона знає.

Окрему увагу хотілось би звернути на роль чоловіків щодо протидії гендерному насильству. У США активісти впевнені, що ця проблема стосується кожного, і що потрібно спільними зусиллями залучати як можна більше чоловіків до обговорення цієї теми. Адже кожен із них має власних доньок, сестер та мам, і вони як ніхто інший бажають захистити їх від гендерного насильства з боку інших. Таким чином ми можемо навести приклад відомої у США організації, яка за п'ять років існування залучила до своїх лав майже двадцять п'ять тисяч чоловіків, які тепер ведуть активну боротьбу з насильством та приниженням гідності інших.

Щодо українських організацій боротьби з гендерним насильством то вони також не стали винятком і активно намагаються залучати як жінок, так і чоловіків. Звісно масштаби значно менші, але у нас іще все попереду!

Науковий керівник В. Е. Краснопольський

УДК 343.9:343.226

ДМИТРО СЕРГІЙОВИЧ СНЕЖКІН

Харківський національний університет внутрішніх справ

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО В ДАНІЇ

Психологічне та фізичне насильство все ще залишається великою проблемою в Данії для тих, хто піддається такому насильству, для дітей, які стають свідками цього насильства, для родини і суспільства в цілому. Насильство також є індикатором відсутності гендерної рівності та поваги між зловмисником та його жертвою.

У Данії насильство в сім'ї в першу чергу сприймається як насильство над жінками. Щороку близько 38 000 жінок піддаються фізичному насильству і понад 71 000 жінок зазнають психологічного насильства. Однак опитування показують, що зросла кількість чоловіків, які стають жертвами домашнього насильства.

Люди часто пов'язують насильство із ссадинами та синцями, але психологічне насильство може мати такі ж пекельні наслідки для жертви, як і фізичне насильство. Більше того, психологічне насильство відбувається вдвічі частіше, ніж фізичне насильство. Отже уряд Данії працює над тим, щоб передбачити кримінальну відповідальність за психологічне насильство окремим положенням у Кримінальному кодексі та починає впроваджувати ряд ініціатив, спрямованих на подолання психологічного та фізичного насильства в сім'ї.